

Jelenia Góra, dnia 01 marca 2023 r.

SKO.OŚ/41/5/23

D E C Y Z J A
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
W JELENIEJ GÓRZE

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 ze zm.), oraz art. 74 ust. 3a i 3b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.) po rozpoznaniu odwołania mieszkańców Wspólnoty Mieszkaniowej ul. Kadetów 7 w Jeleniej Górze, adres do doręczeń: Zarządca Biuro-BUD ul. Osiedle Robotnicze 20/3, 58-506 Jelenia Góra, od decyzji nr 15/22 z dnia 29 grudnia 2022 r. wydanej przez działającą z upoważnienia Prezydenta Miasta Jeleniej Góry, Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Jeleniej Góry o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji inwestycji polegającej na budowie 7 budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z infrastrukturą drogową i techniczną, planowanego do realizacji na terenie działek nr 1/18, 1/56 AM 3 obręb 28 NE w Jeleniej Górze, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze

o r z e k a

uchylić zaskarżoną decyzję

i sprawę przekazać organowi I instancji do ponownego rozpoznania.

U Z A S A D N I E N I E

Decyzją nr 15/22 z dnia 29 grudnia 2022 r., działająca z upoważnienia Prezydenta Miasta Jeleniej Góry, Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Jeleniej Góry określiła środowiskowe uwarunkowania realizacji inwestycji polegającej na budowie 7 budynków mieszkalnych wielorodzinnych wraz z infrastrukturą drogową i techniczną, planowanego do realizacji na terenie działek nr 1/18, 1/56 AM 3 obręb 28 NE w Jeleniej Górze.

Decyzja ta była doręczana stronom postępowania w drodze obwieszczenia, gdyż organ uznał, że w sprawie ma zastosowanie art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W ustawowym terminie odwołanie wniosło 27 osób, wskazujących, iż są mieszkańcami Wspólnoty Mieszkaniowej nr 7 przy ul. Kadetów w Jeleniej Górze. Podnieśli, że w okolicy inwestycji są samosiewy, jak brzoza, akacja, topola, ale większość drzew i krzewów znajdujących się na obrzeżach działek inwestora nr 1/56 oraz 1/18, to zieleń nasadzona w okresie, kiedy Zespół Dawnych Koszar służył celom wojskowym. Według nich należy zaznaczyć wszystkie wartościowe i zaawansowane wiekowo drzewa. Według odwołujących się raport, ocena oddziaływania na środowisko, nie została wykonana zgodnie ze sztuką w zakresie ekspertyzy przyrodniczej, taką ocenę wykonuje się na podstawie całorocznej obserwacji terenu, obserwacja badania powinny trwać 12 miesięcy. Taki jest okres wegetacyjny roślin i taki okres jest niezbędny, aby wykonać raport dotyczący zarówno flory jak i fauny. Przedstawione wyniki w Raporcie obejmowały obserwacje tylko w okresie letnim. Tak niewielki zasób danych nie może być podstawą do przeprowadzenia właściwej ekspertyzy środowiskowej. Podali, że szokuje ich zlokalizowanie wjazdów w tak bliskim sąsiedztwie z placem zabaw (jedynym na osiedlu) oraz fakt, że na tak duże Osiedle, projektowane na powierzchni około dwóch hektarów, planowane są tylko dwa wjazdy, obydwa umiejscowione od ulicy Kadetów, która ma 4 m szerokości, ruch na tej drodze jest obustronny oraz pełni rolę parkingów. Ulica Kadetów jest zasiedlona czterema budynkami, każdy po 50 lokali mieszkalnych. Budynek Kadetów nr 7 oraz Kadetów nr 9 są oddalone od działek inwestora o 15 metrów. Jeszcze bliżej zaplanowano wjazd na nowe Osiedle. Budynek Kadetów nr 7 oddalony byłby 10 metrów od planowanego wjazdu. Budynek Kadetów 9 byłby oddalony o 15 metrów od planowanego drugiego wjazdu. Działki Inwestora graniczą z ulicami Kadetów, Kazimierskiego, Elewów. Przyszli mieszkańcy planowanego Osiedla, nie musieliby korzystać z przejazdu pod ich oknami i stać w korku, który będzie tworzył się w godzinach porannych, gdyby wjazd oraz wyjazd zostały zaplanowane od ulic Kazimierskiego i Elewów. Podali, że przeprowadzenie wycinki całej zieleni porastającej działki inwestora zaowocuje powstaniem betonowej dziury. Nowe nasadzenia, o których mowa w dokumentach, to dziesięciolecia, aby dały zamierzony efekt środowiskowy. Odwołujący się zawnieśli o zmianę projektowanych wjazdów na nowe Osiedle, 100 samochodów wzdłuż ul. Kadetów powinno parkować przodem w kierunku lokali Kadetów 7 i Kadetów 9 oraz powinna być wykonana ekspertyza przyrodnicza, obejmująca obserwacje całoroczne flory i fauny terenu

Odwołanie to wraz z aktami sprawy wpłynęło do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze w dniu 01 lutego 2023 r. Pismem z dnia 14 lutego 2022 r. wysłanym za pośrednictwem ePUAP Kolegium zwróciło się do organu I instancji z

wezwaniam do: „...nadesłania, wykazu stron postępowania, wraz z wyjaśnieniem oraz stosownymi dokumentami (np. wypisami z rejestru gruntów) na jakiej podstawie organ uznał poszczególne osoby za stronę postępowania tj. zgodnie z 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029 ze zm.)....”. Pismem tym Kolegium zwróciło się też do organu I instancji: „...o wskazanie, czy organ uznał za strony postępowania poszczególnych członków Wspólnot Mieszkaniowych, czy też stroną jest dana Wspólnota Mieszkaniowa reprezentowana przez zarząd (a jeśli tak to dlaczego)....”.

W odpowiedzi pismem z dnia 16 lutego 2023 r. Naczelnik Wydziału Ochrony Środowiska Urzędu Miasta Jeleniej Góry zacytowała art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a następnie wskazała, że: „...Z ewidencji gruntów i budynków miasta Jelenia Góra wynika, iż prawo rzeczowe w tym zakresie przysługuje poszczególnym osobom będącym właścicielami lokali mieszkalnych. Organ pierwszej instancji w oparciu o wgląd do zasobów ewidencji gruntów i budynków miasta Jelenia Góra (wyłącznie do użytku służbowego) ustalił, że liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, a powyższe dane nie budziły wątpliwości tut. Organu, stosownie do zapisów art. 74 ust. 1a odstąpiono od dołączenia przez inwestora wypisu z rejestru gruntów o którym mowa w art. 74 ust. 1 pkt 6 ustawy...”

Rozstrzygając jak we wstępie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze wzięło pod uwagę co następuje:

Zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2022 r. poz. 1029). *Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:*

1) *przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;*

- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Stosownie do ust. 3b art. 74 ustawy prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

Jak słusznie wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia z dnia 5 kwietnia 2022 r., sygn.. akt: III OSK 713/21: „...pojęcie „działek znajdujących się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem” nie może być interpretowane szeroko, w sposób odbiegający od zakresu przedmiotowego ustawy środowiskowej i pojęć w niej użytych (...) stwierdzić należy, że „zasięg oddziaływania przedsięwzięcia” w rozumieniu art. 74 ust. 3a ustawy środowiskowej musi być interpretowany z uwzględnieniem przepisów tej ustawy. Wynika to z tego, że jest to regulacja wyjątkowa, stanowiąca wyjątek od ogólnej zasady ustalenia stron postępowania z art. 28 k.p.a. i jako wyjątek musi być interpretowana ściśle. Ponadto, skoro norma z art. 74 ust. 3a ustawy środowiskowej określa krąg stron postępowania w sprawie decyzji środowiskowej, to znaczące oddziaływanie przedsięwzięcia musi być tym samym znaczącym oddziaływaniem, które podlega ocenie w postępowaniu kończącym się wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Z kolei z art. 71 ust. 1 ustawy środowiskowej wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Nie dotyczy zatem innych kwestii regulowanych w odrębnych przepisach i będących przedmiotem odrębnych decyzji wydawanych w szeroko rozumianym procesie inwestycyjnym, w tym również nie dotyczy kwestii planowania lub zagospodarowania przestrzennego (poza wyjątkiem z art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej, który nie miał w tej sprawie zastosowania, ponieważ dotyczy wyłącznie sytuacji, w której dla danego terenu został uchwalony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego)...”.

Zgodnie z zasadą dwuinstancyjności wyrażoną w art. 15 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 2000 ze zm. dalej

K.p.a.) organ drugiej instancji jest organem merytorycznym, a nie wyłącznie kontrolnym. W orzecznictwie trafnie podkreśla się, że właściwe wypełnienie zasady dwuinstancyjności wymaga nie tylko podjęcia dwóch kolejnych rozstrzygnięć różnych organów, lecz zakłada ich podjęcie w wyniku przeprowadzenia przez każdy z tych organów postępowania umożliwiającego osiągnięcie celów, dla których postępowanie to jest prowadzone. Chodzi więc o to, by przeprowadzono dwukrotnie merytoryczne postępowanie, by dwukrotnie oceniono dowody, w sposób rzeczowy i dogłębny przeanalizowano wszelkie argumenty i w konsekwencji dokonano prawidłowej subsumcji przepisu prawa do stanu faktycznego zaistniałego w sprawie. **Obowiązkiem organu odwoławczego jest więc ponowne rozpatrzenie sprawy tak, jak gdyby nie było rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji (por. wyrok NSA z dnia 21 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2720/11; wyrok NSA z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. akt II OSK 3134/17). Zasadą powinno zatem być ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy przez organ odwoławczy.**

Ponieważ, jak wskazano wyżej, organ drugiej instancji jest organem merytorycznym, oznacza to, że zobligowany jest (tak jak i organ I instancji) rozpoznać sprawę ponownie co do jej istoty. **Organ odwoławczy nie jest zatem związany ani poczynionymi przez organ pierwszej instancji ustaleniami ani dokonaną oceną dowodów i może przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie.** Z powyższym związany jest zaś obowiązek organu I instancji dostarczenia organowi odwoławczemu dowodów na podstawie, których podjął takie, a nie inne rozstrzygnięcie. W niniejszej sprawie w celu właściwej realizacji zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego organ odwoławczy w sposób zatem w pełni uprawniony wstąpił do organu I instancji o uzupełnienie akt sprawy.

Niestety w niniejszej sprawie trafność ustalonego przez organ I instancji kręgu stron niniejszego postępowania, w istocie nie jest weryfikowalna, wobec braku dokumentów na podstawie których organ I instancji określił krąg stron (w zasadzie nie wiadomo nawet kto do tego kręgu należy), a przez to decyzja nie poddaje się kontroli.

Organ I instancji nie przesłał Kolegium na wezwanie dokumentów na podstawie, których uznał te, a nie inne strony, za strony postępowania, nie przesłał nawet wykazu tych stron, wskazując przy tym, iż dane jakie posiadał miał jedynie do użytku służbowego. Jednak taki sposób postępowania organu I instancji uniemożliwia Kolegium po pierwsze samodzielne ustalenie stron postępowania, a po drugie kontrolę zastosowanego przez organ I instancji sposobu doręczenia decyzji w drodze obwieszczenia. Sam fakt uznania przez organ I instancji, że liczba stron postępowania przekracza 10, oraz to, że dane pozyskane przez organ

I instancji („*wyłącznie do użytku służbowego*”) nie budziły wątpliwości organu I instancji, nie powoduje jeszcze, iż Kolegium nie może mieć możliwości samodzielnego ustalenia kręgu stron, a także, co kluczowe dla sprawy, dokonania sprawdzenia w toku postępowania odwoławczego, czy osoby podpisane pod odwołaniem z imienia i nazwiska (w części nieczytelnie) rzeczywiście są właścicielami lub użytkownikami wieczystymi nieruchomości znajdujących się w kręgu oddziaływania inwestycji, nie zaś np. najemcami lokali. Tą czynność organ I instancji uniemożliwił organowi odwoławczemu, podczas gdy rozstrzygnięcie tej kwestii ma dla rozpatrzenia odwołania, kluczowe znaczenie. Jeśli bowiem organ odwoławczy uznaje odwołującego się za stronę, to wówczas rozpoznaje jego odwołanie i wydaje rozstrzygnięcie na podstawie art. 138 § 1 i 2 lub § 2 k.p.a., natomiast jeśli nie znajduje przepisu prawa z którego odwołujący wywodzi swój interes prawny, to wówczas jest obowiązany umorzyć postępowanie odwoławcze po myśli art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a.

W realiach kontrolowanej sprawy, przyjęcie przez organ I instancji określonego obszaru oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, a zatem określenie, że konkretna nieruchomość gruntowa znajduje się w tym obszarze, w ocenie Kolegium, obliguje organ także do zbadania, czy również właściciele odrębnych lokali znajdujących się w budynku usytuowanym na takiej nieruchomości posiadają status stron. Ta sprawa nie została także wyjaśniona przez organ I, ani w aktach sprawy, ani w decyzji, ani na wezwanie Kolegium. W postępowaniu administracyjnym zaś organy, co do zasady, mają zatem obowiązek działać z urzędu w celu wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, w tym ustalenia, czy dana osoba korzysta z przymiotu strony postępowania. Z przepisów ustawy o własności lokali, a w szczególności z art. 21 i 22 tejże ustawy, wynika, że nie we wszystkich sytuacjach za członków Wspólnoty Mieszkaniowej działa wyłącznie Wspólnota, a w szczególności jej zarząd. Jednak niewątpliwie zasadą jest, że to zarząd reprezentuje członków Wspólnoty na zewnątrz i tej okoliczności także nie można pomijać. Jeśli jednak członek Wspólnoty wykaże swój indywidualny, własny interes prawny, to istnieje podstawa, aby mógł wystąpić jako strona zainteresowana w postępowaniu administracyjnym w sprawie, w której może wystąpić także Wspólnota (wyrok NSA z dnia 13 grudnia 1999 r., IV SA 1996/97, LEX nr 48720). Jak jednak trafnie wskazano już w judykaturze, aby członek Wspólnoty mógł samodzielnie występować jako strona postępowania musi istnieć przepis prawa, który ma wpływ na jego indywidualny interes prawny, nie faktyczny. Nie można przy tym zapominać, co jest przedmiotem niniejszego postępowania. Skoro bowiem, jak już wskazano wyżej, norma z art. 74 ust. 3a ustawy środowiskowej określa krąg stron postępowania w sprawie decyzji

środowiskowej, to znaczące oddziaływanie przedsięwzięcia musi być tym samym znaczącym oddziaływaniem, które podlega ocenie w postępowaniu kończącym się wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia.

Na obecnym etapie, Kolegium nie przesądza, że wystarczająca jest reprezentacja przez Zarząd Wspólnoty Mieszkaniowej w zakresie nieruchomości wspólnej, a pominięcie właścicieli odrębnych lokali, jednak kwestia ta wymaga wyjaśnienia w toku ponownego rozpoznawania sprawy.

Nawet bowiem jeśli organ I instancji zasadnie uznał, czego nie można wykluczyć, patrząc na obszar oddziaływania inwestycji, iż w sprawie ma zastosowanie przepis art. 49 K.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 ustawy, a zatem liczba stron przekracza 10 osób i doręczenia do stron dokonuje się w drodze obwieszczenia, **to nawet i wówczas, w aktach sprawy winna znajdować się lista tych stron, właśnie po to, aby organ odwoławczy mógł ustalić, czy odwołanie złożyła osoba uprawniona, a w dalszej kolejności, w przypadku gdyby decyzja Kolegium była zaskarżana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, aby i Sąd mógł ustalić, czy skargę wniosła osoba uprawniona.**

Jak wskazano wyżej, prawidłowość stanowiska organu I instancji powinna natomiast stać się przedmiotem weryfikacji ze strony organu odwoławczego. Ta weryfikacja w zakresie kręgu stron jest obecnie zupełnie niemożliwa.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że organ odwoławczy może wydać decyzję kasacyjną na podstawie art. 138 § 2 k.p.a., gdy decyzja organu pierwszej instancji została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przyjmuje się, że naruszenie przepisów postępowania, o którym mowa w art. 138 § 2 k.p.a. zachodzi, gdy organ pierwszej instancji nie przeprowadził w ogóle postępowania wyjaśniającego albo gdy postępowanie wyjaśniające zostało wprawdzie przeprowadzone, ale z rażącym naruszeniem przepisów procesowych, w szczególności gdy stronę pozbawiono udziału w postępowaniu. Chodzi zatem o sytuację, w której zasada dwuinstancyjności postępowania wyłącza przeprowadzenie w tym zakresie uzupełniającego postępowania dowodowego, gdyż jego zakres wskazuje, że w swej istocie organ odwoławczy musiałby sam przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w zakresie okoliczności mogących mieć istotny wpływ na treść decyzji.

W rozpoznawanej sprawie Kolegium stwierdza, że organ I instancji przeprowadził postępowanie z istotnym naruszeniem przepisów dotyczących ustalania kręgu stron, w tym zakresie bowiem decyzja organu I instancji jest zupełnie nieweryfikowalna, a to uniemożliwia merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy przez organ odwoławczy.

Końcowo Kolegium wskazuje, że nie przesądza, czy osoby podpisane pod odwołaniem do Kolegium powinny, czy też nie być stroną tego postępowania, Kolegium wskazuje jedynie, że decyzja zawiera brak w tym zakresie i organ będzie zobowiązany usunąć ten brak w ponownie prowadzonym postępowaniu.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze w składzie:

Przewodniczący Składu Orzekającego: **Agnieszka Mazurkiewicz (spr.)**

Członkowie: **Henryk Bloch**

Stanisław Ostalecki

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna.
2. Stosownie do art. 64a. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym, na niniejsza decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw. Zgodnie z art. 64b ustawy p.p.s.a, sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.
3. Sprzeciw od decyzji wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze.
4. Wysokość wpisu sądowego wynosi w tej sprawie 100 zł (na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 221 poz. 2193)

5. Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Zgodnie z art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Stosownie do art. 243 § 1 prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. strony postępowania w drodze obwieszczenia (art. 49 Kpa);
2. Prezydent Miasta Jeleniej Góry + zwrot akt
3. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, al. Jana Matejki 6, 50-333 Wrocław (w trybie art. 74 ust. 4 uioś)
4. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Lwówku Śląskim, ul. Jana Kasprowicza 17, 59-600 Lwówek Śląski (w trybie art. 74 ust. 4 uioś)
5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Jeleniej Górze, ul. Jana Kasprowicza 17, 58-500 Jelenia Góra (w trybie art. 74 ust. 4 uioś)
6. aa

